בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

# יום ה', א' באייר, ב' דר"ח אייר תשס"ד (22 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

**היום ב' דראש חודש אייר**: "זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!" [תהלים קי"ח 24]

היום, א' באייר, **16** ימים, שהם **שני** שבועות ו**שני** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

---

**<u>לקראת יום העצמאות ה- נ"ו למדינת ישראל</u>**:

=... אבל האמת אגיד, ש**איננני מאמין כלל וכלל שאלה הם בלתי מאמינים**. נראה יותר הדבר שפיהם ולבם אינם שווים. ... כלום ראיתם מימיכם איזה עם בעולם שיהיו לו געגועים על ארץ שבה ישבו אבותיו לפני אלפי שנה? והוא הדין גם בנוגע לחיבת השפה –

לשון-הקודש – שאין משלה בין כל האומות שיבקשו לדבר דווקא בשפה שכבר אלפי שנים נחשבת למתה. **אלא שבלב כל אלה יש אמונה פנימית** חבויה ודבוקה בסתרי נשמתם ... ואם הקרבנות המרובים שמביאים בבניין הארץ באים מתוך רגש של חיבת הארץ ולא מתוך רגש של קדושת הארץ, הנה גם חיבת הארץ לאו מילתא זוטרתא היא [לא דבר קטן הוא]. החידוש הזה לא נתחדש דוקא בבית מדרשם של חובבי ציון החדשים, אלא נתחדש עוד בבית מדרשם של הראשונים. הריטב"א בחידושיו למסכת גיטין [דף ב'.] עמד על הסתירה שיש בש"ס בנוגע ל**עכו**, אם היא נחשבת כארץ-ישראל אם לאו. מהמשנה הראשונה בגיטין רואים אנו ברור שעכו היא חו"ל (!) ובכל זאת מוצאים אנו שרב אבא היה מנשק כיפי דעכו [את האבנים של עכו] [מסכת כתובות קי"ב.]. והתוספות רוצים לחדש, שעכו אינה כארץ-ישראל מפני שהרבה כרכים כבשום עולי מצרים ולא כבשום עולי בבל, וקיימא לן שקדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבא [קדושת הארץ שעולי מצרים הקנו לארץ-ישראל היתה לזמן בית ראשון בלבד, וזה כולל מקומות רבים כמו עכו, ואילו הקדושה שנבעה מעולי בבל בזמן **שיבת ציון** היא קדושה לנצח, אך היא אינה כוללת עכו ומקומות אחרים שעולי בבל לא כבשו אותם. יש לכך השלכות הלכתיות והן השקפתיות...] מדוע אם כן היה ר' אבא מנשק כיפי דעכו? אכן, הריטב"א מתרץ את הקושיא הנ"ל באופן פשוט ואומר: אמת, שלעכו אין קדושת הארץ מצד הטעם הנ"ל, שקדושה ראשונה [בה נתקדשה עכו] קדשה לשעתה ולא לעתיד לבא, **אבל נתבטלה רק קדושת הארץ**. ברם, **חיבת הארץ לא נתבטלה מעולם**! **והראיה**, שלמי שאומר שגם קדושה שניה נתבטלה, מפני שלא נתקדשה לעתיד לבא [כלומר, לא כמו שמלמדינו חז"ל], האם יעלה על הדעת שאין כל חשיבות לארץ-ישראל?? אלא, על כרחך אתה אומר, ש**חיבת הארץ קיימת תמיד**. ולפי זה, יוצא שר' אבא היה מנשק את אבני עכו, לא מצד הקדושה שיש באבניה, כי הלא היא כחוץ לארץ לכל דבר, אלא רק מצד **חיבת הארץ**! **אם כן, הדברים קל וחומר**: אם ראוי לנשק את האבנים שיש בהן משום חיבת הארץ, כמה עלינו לנשק את ידי העובדים באבנים האלה, המסתתות ומחצבות אותן מתוך אהבה מרובה כל-כך. ואמנם גם הריטב"א לא כיוון לאמור שחיבת הארץ לחוד וקדושת הארץ לחוד, אלא שחיבת הארץ באה כתולדה מתוך קדושת הארץ,

"ויהי החודש הזה ... תחילה וראש לפדיון נפשנו" [מתוך תפילת מוסף לראש חודש]

**כניסת השבת (ב"ש)**: 18[51] **יום נעים ושמח, חודש טוב ושבת שלום, בציפיה לישועה!**

**צאת השבת (ב"ש)**: 19[50]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

# יום ה', א' באייר, ב' דר"ח אייר תשס"ד (22 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ויחס הקדושה לחיבה הוא יחס של סיבה ומסובב, ולכשנתבטלה הסיבה, אין זו מונעת למסובב להתקיים! = [הרב מ"א עמיאל – "לנבוכי התקופה"]

"ויהי החודש הזה ... תחילה וראש לפדיון נפשנו" [מתוך תפילת מוסף לראש חודש]

**כניסת השבת (ב"ש): 18[51]** **יום נעים ושמח, חודש טוב ושבת שלום, בציפיה לישועה!**

**צאת השבת (ב"ש): 19[50]**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.